

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 7271/10
Дана 18.04.2011. године
Б Е О Г Р А Д

неовлашћена производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Александре Златић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Марине Барбир, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Смедереву, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљеног ББ, адвоката БА и адвоката БА1 и браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.159/10 од 21.09.2010. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2011. године, у смислу члана 375 ЗКП, одржаној у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљеног ББ, адвоката БА1, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката ВА и у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката БА, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВА у делу одлуке о казни и по службеној дужности у односу на правну квалификацију радњи окривљеног ВВ, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.159/10 од 21.09.2010. године, па Апелациони суд у Београду радње окривљеног ВВ, описане у ставу првом изреке пресуде под тачкама 1 и 2, правно квалификује као кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у продуженом трајању у вези члана 61 КЗ, за које му на основу чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, те узима као правилно утврђену казну изречену првостепеном пресудом за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 у трајању од 5 (пет) месеци, па окривљеног ВВ на основу члана 60 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од **2 (две) године и 10 (десет) месеци**, у коју казну ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 19.09.2008. године од 14,15 часова, када је лишен слободе, па до 24.09.2008. године, док се у преосталом

делу жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВА, и у целости жалба Вишег јавног тужиоца у Смедереву, браниоца окривљеног ББ, жалба окривљеног АА и његовог браниоца **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр.159/10 од 21.09.2010. године:

-окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и седам месеци и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 2 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године па је осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 18.09.2008. године од 18 часова, када је лишен слободе, па надаље, до упућивања у установу за издржавање казне затвора, а најдуже до истека времена изречене казне. На основу члана 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је и мера безбедности одузимања предмета и од истог је одузето 3,52 грама нето масе опојне дроге хероин и одређено да ће иста након правоснажности пресуде бити уништена.

-окривљени ГГ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, те је оглашен кривим за извршење кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 2 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године те му је узета као утврђена казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, која му је изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Смедереву К.бр.9/07 од 08.12.2008. године, па је осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од пет година и пет месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 19.09.2008. године од 10,35 часова, када је лишен слободе, па до 24.09.2008. године и од 26.09.2009. године, када је лишен слободе, па до 05.10.2009. године, као и време проведено у притвору по пресуди Окружног суда у Смедереву К.бр.9/07 од 08.12.2008. године, почев од 09.12.2006. па до 07.02.2007. године;

-окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ те је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 19.09.2008. године од 17 часова, када је лишен слободе, па до 24.09.2008. године,

- окривљени ВВ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога

помагањем из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, за извршење кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и осам месеци и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 19.09.2008. године од 14,15 часова, када је лишен слободе, па до 24.09.2008. године.

- окривљена ДД оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246-а став 1 КЗ, те јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правоснажности не учини ново кривично дело;

- окривљени ЂЂ на основу одредби члана 355 тачка 1 ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246-а став 1 КЗ.

Окривљени су обавезани да суду плате трошкове кривичног поступка и то окривљени АА износ од 20.778,83 динара, окривљени ГГ износ од 50.750,00 динара, окривљени ББ износ од 7.000,00 динара, окривљени ВВ износ од 23.250,00 динара, окривљена ДД износ од 7.000,00 динара, а сви окривљени су обавезани да плате паушал суду и то окривљени АА, ББ, ВВ и ДД сваки по 5.000,00 динара, а окривљени ГГ 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени ЂЂ ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Смедереву, због одлуке о казнама у односу на окривљене АА и ГГ, те у односу на окривљеног ЂЂ због повреде кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду у односу на окривљене АА и ГГ само у делу одлуке о казнама и ове окривљене осуди на јединствене казне затвора у дужем трајању, а у односу на окривљеног ЂЂ укине првостепену пресуду и у том делу списе предмета врати на поновно суђење;

-окривљени АА, због повреде кривичног закона, битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд укине првостепену пресуду и списе предмета врати на поновно суђење, али другом већу, те да буде обавештен заједно са браниоцем о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због погрешно утврђеног чињеничног стања, уз предлог да Апелациони суд побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ

и омогућавања уживања опојних дрога из члана 247 став 2 КЗ, уз молбу да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, предлажући да Апелациони суд побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновни поступак или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или блаже казни, са предлогом да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат БА1, због битних повреда одредаба ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, предлажући да Апелациони суд окривљеног ББ ослободи од оптужбе или побијану пресуду преиначи и окривљеном изрекне казну затвора у краћем трајању или казну затвора замени условном осудом, те је тражила да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат ВА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи, уз захтев да буде заједно са окривљеним обавештен о седници већа другостепеног суда.

У одговору на жалбу Вишег јавног тужиоца у Смедереву, окривљени АА предложио је да се жалба Вишег јавног тужиоца одбије као неоснована.

Поднеском Ктж.бр. 6974/10 од 28.12.2010. године, Апелациони јавни тужилац у Београду је предложио да Апелациони суд уважи жалбу јавног тужиоца а да жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, те бранилаца окривљеног ББ и браниоца окривљеног ВВ одбије као неосноване.

Разматрајући списе предмета и побијану пресуду, а по оцени навода изнетих у жалбама Вишег јавног тужиоца у Смедереву, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљеног ББ, адвоката БА и адвоката БА1 и браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВА, Апелациони суд је у седници већа одржаној дана 18.04.2011. године, у смислу члана 375 ЗКП, у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљеног ББ, адвоката БА1, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката ВА и у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката БА, нашао:

жалба браниоца окривљеног ВВ је основана у делу у ком се односи на одлуку о казни у односу на окривљеног ВВ, док су остале изјављене жалбе неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка, а ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд пази по службеној дужности у смислу

члана 380 ЗКП.

Неосновано Виши јавни тужилац у Смедереву, окривљени АА, браниоци окривљеног ББ и бранилац окривљеног ВВ указују да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, а суштински побијајући чињенично стање утврђено у првостепеној пресуди, односно правну квалификацију радњи које су окривљеном ВВ стављене на терет (бранилац, адвокат ВА), а које наводе ће ближе образлагати и Апелациони суд у даљем тексту образложења ове пресуде.

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, оцењујући изведене доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, те је на основу тако утврђеног чињеничног стања извео правилан закључак да су окривљени извршили кривична дела која су им стављена на терет, да су окривљени АА, ББ и ВВ извршили кривична дела која су им стављена на терет у време, на месту и на начин ближе описан у оптужници, не прихватајући квалификацију радњи окривљеног ВВ под тачком 1 у ставу првом првостепене пресуде, на начин како је то учинио првостепени суд, те је правилно првостепени суд нашао да радње које су окривљеном ЂЂ стављене на терет не представљају кривично дело.

У односу на окривљеног АА, првостепени суд је за свој закључак о кривици окривљеног у погледу кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ дао јасне и довољне разлоге на страници 19 образложења побијане пресуде, односно у погледу кривичног дела из члана 247 став 2 КЗ на странама 20 и 21 образложења побијане пресуде.

Окривљени АА и његов бранилац оспоравајући утврђено чињенично стање у овом делу побијане пресуде указују на неправилност закључка првостепеног суда у погледу околности одакле потиче новац окривљеног АА, утрошен на куповину опојне дроге, који по закључку првостепеног суда произилази из претходне продаје опојне дроге, а по наводима одбране окривљеног АА од наследства, односно прихода од пољопривреде, те доприноса од стране чланова породице. Апелациони суд налази да, иако је првостепени суд детаљно образлагао овај свој закључак, исти није од битног утицаја на одлучивање у конкретном случају, с обзиром да су за доказивање намере продаје опојне дроге код окривљеног АА, довољна чињенице које сам окривљени АА наводи, односно које су утврђене према вештачењу, а наиме, да окривљени није токсикомански зависник, да користи 0,3 грама хероина дневно, па имајући у виду количину опојне дрога коју је у критичном периоду прибавио, а која представља двоструко већу количину од оне која би, ако се прихвати његови наводи утрошио у наведеном периоду, јасно указују да је купљена опојна дрога намењена даљој продаји. Наводе окривљеног АА којима оспорава истинитост исказа окривљеног ГГ и окривљеног ББ, Апелациони суд оцењује неоснованим, с обзиром да је правилно првостепени суд прихватио делове њихових исказа у делу у ком се тичу поступања окривљеног АА и за то дао довољне и јасне разлоге, а окривљени АА само врши сопствену оцену изведених доказа другачију од оцене првостепеног суда у циљу умањења, односно избегавања кривице. Супротно ставу браниоца окривљеног АА,

путничко возило се у смислу одредбе члана 247 став 1 КЗ може сматрати просторијом стављеном на располагање ради уживања опојне дроге. Околност да окривљеном није стављено на терет да је опојну дрогу продао конкретно одређеном лицу, при напред утврђеним околностима које несумњиво упућују на закључак да је окривљени опојну дрогу куповао и држао ради даље продаје, не утичу на правилност закључка првостепеног суда.

Да је окривљени ББ извршио кривично дело које му је стављено на терет на начин описан у оптужници, првостепени суд је закључио на основу исказа окривљеног АА, који своју одбрану у том делу у односу на догађај од 18.09.2008. године није мењао током читавог поступка, у међусобној повезаности са неуверљивим објашњењем окривљеног ББ да се случајно погодило да је у критичном периоду управо обављао молерске радове код извесног ЕЕ и да га је баш за тог ЕЕ окривљени АА питао да ли има хероин за продају. Неосновано бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, у жалби истиче да је током поступка требало саслушати лице под надимком ЕЕ, с обзиром да овакав предлог није стављен у току првостепеног поступка, нити је по налажењу овог суда исти битно утицао на утврђивање другачијег чињеничног стања. Такође, погрешно адвокат БА закључује да се радња окривљеног ББ не може окарактерисати као посредовање у куповини опојне дроге, с обзиром да он није створио код окривљеног АА одлуку да дође до опојне дроге, нити је исту учврстио, јер радња посредовања у куповини опојне дроге је управо она радња која је оптужницом окривљеном ББ стављена на терет и за коју је оглашен кривим, а наиме, да је од лица под надимком ЕЕ за окривљеног АА, који му је претходно за то дао новац, купио опојну дрогу. Наводи жалбе овог браниоца, који се тичу оцене исказа окривљеног АА, имајући у виду да је у овом делу исказ окривљеног АА био јасан и категоричан у целом току поступка, као што је претходно наведено, не доводе у сумњу правилност закључка првостепеног суда. Други бранилац окривљеног ББ, адвокат БА1, оспорава утврђено чињенично стање, позивајући се на године окривљеног и његово досадашње понашање, на основу ког се окривљени не може окарактерисати као особа склона вршењу кривичних дела (што је првостепени суд имао у виду, у адекватном делу одлуке, приликом одлучивања о казни) наводећи да не постоје никакви докази да је окривљени ББ посредовао у куповини опојне дроге, а што, као што је претходно наведено, произилази из исказа окривљеног АА. Супротно ставу браниоца окривљеног ББ, адвоката БА1, околност да није утврђен мотив због ког би окривљени ББ посредовао у куповини опојне дроге, не утиче на правилност утврђеног чињеничног стања, будући да мотив није битан елемент кривичног дела које је окривљеном стављено на терет и за које је оглашен кривим.

У погледу кривичних дела описаних под тачком 2. и 3. изреке првостепене пресуде, у односу на окривљеног ВВ, првостепени суд је дао ваљане разлоге на страници 25. образложења побијане пресуде, прихватајући одбрану окривљене ДД, а уподобљавајући чињенични опис радњи извршења кривичног дела на основу прихваћене одбране окривљене ДД, која је била доследна и убедљива у току целог првостепеног поступка. Да је окривљени ВВ извршио кривично дело из члана 247 став 1 КЗ, првостепени суд је утврдио на основу признања окривљеног ЋЋ, које је такође било јасно и детаљно, а будући да је и сам ВВ на главном претресу потврдио да је окривљеном ЋЋ дао опојну

дрогу хероин на уживање, при чему за инкриминацију радњу по члану 247 став 1 КЗ није од утицаја на ком месту се омогућавање уживања опојне дроге одиграло, јер је довољно извршење и једне од алтернативно предвиђених радњи из члана 247 став 1 КЗ, односно да је опојна дрога дата на уживање другом лицу, а не и да су стављене просторије за уживање на располагање. Закључак о кривици окривљеног ВВ за радње ближе описане под тачком 1. у ставу првом изреке пресуде, првостепени суд је засновао на исказима окривљених АА, ГГ и самог ВВ, који су у овом делу сагласни. Међутим, као што се основано указује жалбом браниоца окривљеног ВВ, погрешан је закључак првостепеног суда да у конкретном случају није од утицаја да ли су приликом одласка у Београд АА и ГГ дрогу куповали за себе или за продају, јер окривљени ВВ одговара у границама свог умишљаја. Такође, по налажењу овог суда, супротно ставу првостепеног суда да је окривљени ВВ критичном приликом извршио кривично дело из члана 246 став 1 помагањем у вези члана 35 КЗ, односно жалби браниоца окривљеног, који сматра да наведене радње представљају кривично дело из члана 246-а став 1 КЗ у помагању, Апелациони суд налази да се у радњама окривљеног ВВ, ближе описаним под тачком 1 у ставу првом изреке првостепене пресуде, стичу обележја кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ. Ово стога што из неспорне чињенице да је у периоду од два месеца шест-седам пута превозио окривљене ГГ и АА за Београд ради куповине опојне дроге, односно два-три пута возио самог ГГ, произилази да је окривљени ВВ у периоду од око 2 месеца бар једном недељно возио окривљене АА и/или ГГ за Београд, ради куповине опојне дроге, а притом, што је такође неспорно утврђено за превоз добијао 2.000-2.500,00 динара по возњи и бар 0,5 грама на уживање, као „част“, што све заједно представља имовинску вредност од око 3.000-3.500,00 динара по возњи, те како је окривљени морао знати цену хероина на „тржишту“ (јер је током поступка утврђено да је 0,5 грама хероина продао ДД за 1.000,00 динара), то се намеће као логичан закључак да је морао бити свестан могућности да окривљени ГГ и АА дрогу купују ради даље продаје а не ради сопствене употребе па је на ту могућност пристао. Наиме, имајући у виду временски период у ком је окривљени ВВ превозио окривљене АА и ГГ у Београд, учесталост тих возњи, те имовинску корист коју је прибавио на име тих возњи, нелогично је да је његов умишљај изашао за тим да помаже при радњи извршења кривичног дела из члана 246-а став 1 КЗ, па како је морао бити свестан да је могуће да окривљене вози у Београд ради куповине опојне дроге за даљу продају, те, да враћајући окривљене из Београда, заправо преноси опојну дрогу, то се у његовим радњама стичу сви елементи кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, конкретно, радња преношења опојне дроге ради даље продаје са евентуалним умишљајем као обликом виности. С обзиром на овако утврђено чињенично стање, Апелациони суд је, поступајући по службеној дужности, нашао да има места квалификовању радњи окривљеног ВВ под тачком 1 и 2 става првог изреке првостепене пресуде као кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у продуженом трајању у вези члана 61 КЗ, с обзиром да су у питању две радње истоврсног кривичног дела учињене у временској повезаности у периоду од мање од годину дана, уз постојање јединства места и јединственог умишљаја овде окривљеног ВВ, па је у том делу и преиначио првостепену пресуду, одлучујући као у изреци.

Правилан је закључак првостепеног суда да радње окривљеног

ЂЂ, које су на несумњив начин утврђене, не представљају радњу кривичног дела из члана 246-а став 1 КЗ, будући да се само узимање опојне дроге хероин ради уживања, односно само конзумирање опојне дроге не може сматрати радњом држања у смислу одредбе члана 246-а КЗ, па је правилно првостепени суд на основу одредбе члана 355 тачка 1 ЗКП окривљеног ослободио од оптужбе, при чему није од утицаја околност да радња држања није описана у члану 246-а став 1 кроз трајни глаголски облик, како то наводи Јавни тужилац у изјављеној жалби, па је управо и оцена овог суда да само конзумирање опојне дроге не представља радњу држања опојне дроге.

Разматрајући побијану пресуду у делу одлуке о изреченим казнама, поводом жалби јавног тужиоца у односу на окривљене АА и ГГ, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ у смислу члана 383 ЗКП, те бранилаца окривљеног ББ, као и браниоца окривљеног ВВ, Апелациони суд налази да је првостепени суд у односу на окривљеног АА правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ и то од олакшавајућих околности чињеницу да је породичан човек, да му је супруга тешко болесна, а од отежавајућих околности чињеницу да је вишеструки повратник који је до сада осуђиван шеснаест пута због разних кривичних дела, између осталог и на затворске казне, а посебно да је два пута осуђиван због истоврсног кривичног дела у односу на кривично дело из члана 246 став 1 КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, па је нашао да је адекватна казна окривљеном за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ казна затвора у трајању од две године и седам месеци, а за кривично дело из члана 247 став 2 казна затвора у трајању од две године, те му утврдио јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору. Неосновано јавни тужилац у изјављеној жалби указује да ранија осуђиваност окривљеног отклања могућност да му се као олакшавајућа околност цени што је породичан човек, при чему овај суд налази да једно с другим није ни у каквој повезаности, при чему супротно наводима жалбе јавног тужиоца, за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ није утврђена минимална казна окривљеном, а за кривично дело из члана 247 став 2 није било места строжем кажњавању окривљеног, с обзиром на степен кривице окривљеног у конкретном случају. Неосновано и окривљени АА и његов бранилац оспоравају првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, јер бранилац окривљеног и није указао на неку чињеницу или околност која би била од утицаја на другачије одлучивање о казни, а окривљени само наводи да сматра да је казна престога и да није у складу са казненом политиком Вишег суда у Смедереву, што по налажењу Апелационог суда није од утицаја на другачије одлучивање, с обзиром да нема места блажем кажњавању, имајући у виду ранију вишеструку осуђиваност окривљеног, између осталог и због два истоврсна кривична дела.

Одлучујући о казни окривљеног ГГ, првостепени суд је као олакшавајуће околности ценио да је признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, да је незапослен и слабог материјалног стања, те је имао у виду да је окривљени пресудом Окружног суда у Смедереву К.бр.9/07 од 08.12.2008. године (правоснажна дана 16.02.2010. године) осуђен због истоврсног дела (246 став 1 КЗ) па с обзиром на датум правоснажности те осуде није применио институт поврата већ је нашао да је окривљени у време извршења кривичних дела за која је овде оглашен кривим знао да се против њега

води поступак јер је примио оптужницу у предмету Окружног суда у Смедереву К.бр.9/07, па је и поред тога, „наставио са вршењем истог кривичног дела“. Међутим, како је првостепени суд окривљеном ГГ утврдио казне затвора у трајању од по две године за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и за кривично дело из члана 247 став 2 КЗ, а у јединствену казну му урачунао, узимајући као утврђену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, и правоснажну осуду по пресуди Окружног суда у Смедереву К.бр.9/07 од 08.12.2008. године, то није могао напред изнете околности ценити приликом одлучивања о казни. Будући да окривљени ГГ и његов бранилац нису изјавили жалбу на ову пресуду, Апелациони суд је нашао да је жалба јавног тужиоца неоснована, јер јавни тужилац у изјављеној жалби једино указује да је окривљени након извршења овог дела правоснажно осуђен за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и да се против њега воде још два кривична поступка за истоврсно кривично дело, а околност да се против окривљеног води поступак не може бити околност од утицаја на одлучивање о казни окривљеном јер би тиме била повређена претпоставка невиности, а у одсуству отежавајућих околности Апелациони суд налази да нема места даљем поштравању казне изречене окривљеном.

У односу на окривљеног ББ, првостепени суд је правилно утврдио као олакшавајуће околности чињеницу раније неосуђиваности, његову старост – 59 година, слабо материјално стање, те у недостатку отежавајућих околности, олакшавајуће околности ценио као нарочито олакшавајуће и на основу одредби чланова 56 и 57 КЗ окривљеном казну ублажио испод границе прописаног минимума, налазећи да ће се изреченом казном од једне године и три месеца затвора у свему постићи сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција, па у наведену казну урачунао време које је окривљени провео у притвору, с којим закључком је у потпуности сагласан и Апелациони суд, будући да браниоци окривљеног у изјављеној жалби и нису указали на неку чињеницу или околност коју првостепени суд није имао у виду приликом одлучивања о казни или коју није адекватно ценио, док супротно ставу браниоца окривљеног, адвоката БА1, нема места изрицању условне осуде, с обзиром да се у конкретном случају не може говорити о лакшем кривичном делу, у смислу одредбе члана 64 став 2 КЗ.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ВВ, првостепени суд је ценио чињеницу да се ради о млађем човеку, незапосленом, слабог материјалног стања, код кога постоји ментални поремећај – поремећај понашања због употребе опијата и да је у време извршења кривичног дела код њега постојала неодољива потреба за сталним и све већим уносом хероина, па је његова могућност да управља својим поступцима била битно смањена. Осим тога, првостепени суд је имао у виду да је окривљени осуђиван 2004. године због несродног кривичног дела, па му то није узео као отежавајућу околност, па је све напред наведене околности ценио као нарочито олакшавајуће и окривљеном утврдио казне затвора испод посебно прописаног минимума, те му утврдио појединачне казне затвора у трајању од по једне године и шест месеци за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 35 КЗ у помагању и од једне године и осам месеци за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, те за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ казну затвора у трајању од пет месеци. Међутим, правном квалификацијом радњи окривљеног ВВ, као у изреци, Апелациони суд налази да напред утврђене

олакшавајуће околности на страни окривљеног немају карактер олакшавајућих околности у смислу чланова 56 и 57 КЗ, посебно не битно смањена урачунљивост, која с обзиром на одредбу члана 24 став 2 КЗ и не може имати карактер нарочито олакшавајуће околности, па имајући у виду све околности из члана 54 КЗ те чињеницу да је у питању продужено кривично дело, нашао да је адекватна казна окривљеном казна затвора у трајању од две године и шест месеци, па узевши му као утврђену казну затвора изречену за кривично дело из члана 247 став 1 КЗ у трајању од пет месеци, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и десет месеци, у коју казну ће му се урачунати време које је проведено у притвору. На овај начин, а имајући у виду да је окривљеном ВВ казна умањена за осам месеци, практично је усвојена жалба његовог браниоца, адвоката ВА, па је и одлучено као у изреци.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу члана 391 став 1 ЗКП у вези члана 388 ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар
Марина Барбир с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Слободан Рашић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарница
Светлана Антић